

DE INDRINGER

Spel in zes scènes

door

MARGRIET VAN DER WERFF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE INDRINGER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGRIET VAN DER WERFF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ROOS - vrouw van een jaar of dertig

RICHARD - buurman, een jaar of veertig

PROLOOG:

Het toneel is donker. We horen muziek: een opgewekt deuntje uit Schuberts balletmuziek uit Rosamunde. Spot aan op Roos, een vrouw van een jaar of dertig. Ze zit op een stoel of bank, een telefoonboek op schoot. Ze ziet er onverzorgd uit, met loshangende, ongekamde haren. Ze draagt een oude ochtendjas met rafelige randen, eronder een paar knalrode pantoffels met absurde grote pompoenen van losse kunststofdraadjes, die zachtjes heen en weer wuiven. Roos staart recht voor zich uit, haar gezicht is uitdrukkingloos. De muziek speelt door.

Roos: Hallo? (....) Ik wil aangifte doen. (....) Ja. (....) Maar ik wil thuis blijven. (....) *(licht verwonderd)* In mijn eigen huis....
(fade out, de muziek gaat nog even door tot het begin van scène 1)

SCÈNE 1

Er wordt op de deur geklopt, drie keer, nadrukkelijk. Het licht gaat aan, gedempt. Roos zit op de bank. Ze draagt een wijde trui en een flodderige broek, eronder dezelfde pantoffels. Ze zit bewegingsloos en wacht of het kloppen zich herhaalt. Het gebeurt niet. Ze herademt. Dan wordt er plotseling opnieuw geklopt.

Richard: Hallo? *(Roos gaat rechtop zitten. Ze antwoordt niet)* Buurvrouw? Ben je thuis? *(Roos reageert niet)* Ik weet dat je thuis bent. *(hij klopt op de deur)* Doe even open. *(Roos aarzelt)* Is alles goed met je? *(Roos aarzelt, dan loopt ze naar de deur en doet hem op een kier open. We zien Richard voor de deur staan: een man van een jaar of veertig, met een aardig gezicht. Hij draagt nette vrijetijdskleding: spijkerbroek en trui. In zijn hand een schaalpje. Opgewekt)* Gelukkig. Alles in orde. *(Roos kijkt hem aan, niet onvriendelijk, maar ook niet erg enthousiast)* Ik dacht.... of eigenlijk de buurvrouw vond.... ik bedoel de buurvrouw van beneden..... *(stilte. Roos zwijgt. Ze glimlacht beleefd, zonder hem aan te moedigen)* Nou ja, ze dacht, misschien heb je iets nodig. *(Roos schudt haar hoofd. Aan haar gezicht zien we: niets aan de hand)* O. De buurvrouw zei: misschien moeten we de buurvrouw.... jij dus.... of jou dus eigenlijk.... eh.....

Roos: Roos.

Richard: Roos.

Roos: Ik heet Roos.

Richard: Juist.

Roos: Ik heb niets nodig.

Richard: Nee. Natuurlijk niet. *(Roos zwijgt. Hij doet een stapje achteruit)* 't Was alleen.... je leest zulke verhalen soms in de krant, hè. *(korte pauze, Roos reageert niet)* Dat ze iemand vinden. *(korte pauze, geen reactie)* Omdat de mensen niet meer op hun burens letten en zo. *(hij steekt met een schutterig gebaar het schaalpje naar voren)* Hier.

Roos: *(vriendelijk maar afwerend)* Ik heb geen honger.

Richard: Misschien later. Je kunt het zo in de magnetron zetten.

Roos: Die is stuk.

Richard: Het is koud ook lekker. Zelf gemaakt. Ik heb jarenlang als kok gewerkt. Toen ik studeerde. *(Roos knikt)* Nou.... dan ga ik maar. Als eh.... als alles verder in orde is.....

Roos: Ja. *(hij knikt en wendt zich af. Roos sluit de deur)*

SCÈNE 2

De volgende dag, zelfde tijd. Roos ligt op de bank. Ze draagt dezelfde kleding.

Richard: *(achter de deur)* Hallo? Roos? *(Roos schiet overeind)* Roos? Ik ben het, de buurman. *(klopt op de deur. Roos zucht. Het is duidelijk dat hij niet weg zal gaan. Ze staat op, loopt naar de deur en opent die net als hij opnieuw aan wil kloppen, zodat hij een beetje dommig met zijn hand in de lucht blijft staan. Hij is nu in pak, vlot maar gekleed, kwaliteit. Hij draagt een grote doos. De toon is luchtig, bij allebei)* Stoor ik je alweer.

Roos: Ach.....

Richard: *(geforceerd opgewekt)* Zo zie je elkaar nooit en zo.... Eh.... Er is iets voor je gekomen. Selektvracht. Een pakje voor je.

Roos: O.

Richard: Ze belden bij mij aan.

Roos: Bij jou?

Richard: Je deed niet open.

Roos: Nee.

Richard: Je bent niet echt een prater, hè? *(stilte)* Sorry.

Roos: Zet maar neer. *(hij doet één stap naar voren, net over de drempel, en zet de doos op de grond)*

Richard: O, heb jij geen open keuken?

Roos: Nee.

Richard: Gezellig heb je 't hier. Die van mij ziet er altijd uit alsof ik op reis ben. Wel opgeruimd, maar niet.... niet alsof ik er woon. Met enige moeite kun je d'r eigenlijk best wat van maken. *(stilte)* Zo'n flat wordt zo gauw onpersoonlijk, hè. *(stilte. Hij kucht even)* Ik had de politieauto.... ik zag hem staan. *(Roos keert zich af)* Dat is niks gehoord heb, niks gemerkt... en ik was gewoon thuis.... je zou toch denken...

Roos: *(valt hem in de rede)* En hoe heet jij?

Richard: *(haastig)* Dick. Of eigenlijk Richard, maar mijn moeder noemde me altijd Dick. Ze was Engels.

Roos: Dus eigenlijk Ritsjerd. Op z'n Engels.

Richard: Soms. Meestal zei ze Dick. Maar m'n vader vond dat niks. Die noemde me Riesjard. Op z'n Hollands, zei hij. Maar 't was natuurlijk eigenlijk op z'n Frans.

Roos: *(glimlacht)* Richard. Op z'n Frans. Dat klinkt veel vriendelijker dan Dick.

Richard: Nou.... ik ga maar weer 'es. *(Roos knikt. Richard loopt naar*

de deur, Roos loopt niet mee)

Roos: Woon je hier boven?

Richard: Ja. Pal hier boven.

Roos: Ik hoor je soms stofzuigen 's avonds laat.

Richard: Heb je er last van?

Roos: Nee. Ik vind het wel een prettig idee. Dat er iemand is.

Richard: Ben je al weer buiten geweest? *(Roos antwoordt niet)* Nou, dan.... Eh.... als er iets is.... *(Roos knikt)* Ik wil maar zeggen.... nou ja. Ik ga nu maar. Dan kun je je pakje openmaken.

Roos: Ja. Dank je voor de moeite. Richard. *(hij knikt en gaat af. De deur valt zacht achter hem dicht. Roos leunt even tegen de deur en zucht. Dan loopt ze de kamer in. Ze gaat op de bank zitten en trekt wat aan haar trui, die haar opeens niet meer bevalt. Ze trekt hem uit, eronder draagt ze een strak T-shirt met lange mouwen en een V-hals. Ze pakt een borstel en begint haar haar te borstelen. Dan laat ze de borstel zakken; ze lijkt te luisteren. Nee, niets. Ze borstelt verder. Er wordt geklopt)*

Richard: Roos? Ik ben het, Richard. *(Roos trekt een gezicht: alweer.... Dan opent ze de deur. Richard staat voor haar met in zijn handen een springvorm, een fles wijn en twee glazen, een verontschuldigende glimlach rond de lippen)* Ik dacht, als we nou eens samen....

Roos: Hoor eens.....

Richard: Protesteer nou niet. Voor één keer. Gewoon om je even door deze eerste tijd heen te helpen. Laat me alsjeblieft iets voor je doen. Als buurman. Het is helemaal geen moeite. Voor één keer. Ik vind het leuk om voor iemand te zorgen. *(komt haastig en bedrijvig binnen)* Gisteravond al gemaakt, hij is het lekkerst als 'ie een dag in de koelkast heeft gestaan.....

Roos: Dat je al die moeite doet.

Richard: Het is helemaal geen moeite, ik vind het leuk. Ik heb in heel behoorlijke restaurants gewerkt, hoor. Wil je een wijntje of slik je nog pillen of zo? *(er valt even een stilte. Richard schrikt van zijn eigen woorden)*

Roos: *(vriendelijk)* Eén glaasje wil ik wel. *(hij schenkt zwijgend in. Het is een tijdje stil, alsof ze niets weten te zeggen. Als de stilte haast pijnlijk wordt)*

Richard: Roos... komt dat van Rosemarie? Rosalie?

Roos: Rosamunde.

Richard: Toe maar.

Roos: Ach, m'n moeder had het hoog in de bol en ik was haar enige kind. Wat een teleurstelling ben ik voor haar geweest.

Richard: Vast niet.

Roos: Toch wel.

Richard: (*aarzelend*) Waarom dan?

Roos: (*ratelt plotseling; een opsomming*) Nou ja, het bekende verhaal. Geen zin in leren, altijd de hort op, spijbelen van school. Waarom ben je zo'n wilde, zei m'n moeder dan. Gebroken gezin, heette het op school. Nou ja, de rest laat zich raden. (*ze breekt plotseling haar verhaal weer af, alsof ze spijt heeft van al die informatie*)

Richard: En wat doe je dan nu?

Roos: Schoenen verkopen.

Richard: Dat meen je niet.

Roos: Zou ik in deze flat wonen als ik wat anders deed?

Richard: Ik woon toch ook in deze flat? (*stilte*) Ik ben zakenman.

Roos: O.

Richard: Nou ja, zakenman.... Ik werk in een bedrijf.

Roos: Vertegenwoordiger zeker.

Richard: Vertegenwoordiger?

Roos: Vlot pak, geroutineerde glimlach, voet tussen de deur.....

Richard: (*stijfjes*) Chef inkoop, eigenlijk. En ik woon in deze flat omdat ik nog alimentatie betaal.

Roos: O.

Richard: Verkoop je echt schoenen?

Roos: Ja. En ik studeer. Volwassen geworden, avondschool afgemaakt, studie begonnen.

Richard: Wat?

Roos: Gaat je niet aan.

Richard: Sorry.

Roos: Psychologie. Ik wil in de jeugdhulpverlening. Ja, zeg het maar.

Richard: Wat?

Roos: Dat ik mezelf niet eens kan helpen.

Richard: Daar weet ik niets van.

Roos: Heb ik mijn doopceel nu voldoende gelicht?

Richard: Sorry.

Roos: Zeg toch niet steeds sorry.

Richard: O. Sorry.

Roos: (*boos*) Waarom heb je eigenlijk aangeklopt?

Richard: Aangeklopt?

Roos: Gebeld, geroepen, weet ik veel. Gisteren.

Richard: Om te zien of alles in orde was.

Roos: Waarom?

Richard: Nou, gewoon.

Roos: Komt de hele flat soms op mijn stoep staan?

Richard: Hoe weet ik dat nou? Ik wilde alleen zien of je hulp nodig had.

Roos: Hulp.

Richard: Ik.... ik had de politieauto zien staan. *(stilte)*

Roos: *(minder fel)* De balkondeur. Die zat niet op slot. Hij kwam via het balkon. *(Richard knikt. Hij antwoordt niet. Hij wacht. Hij geeft haar de tijd)* Het is mijn eigen balkon. Mijn eigen balkondeur. *(ze staart in de richting van het balkon. Richard wacht weer. Maar ze zegt niets meer)*

Richard: Heb je daarom dag en nacht de vitrages dicht? *(ze reageert niet)* Je zou toch denken: hier valt niets te halen.

Roos: *(toonloos)* Dat is maar hoe je 't bekijkt.

Richard: Ik vergeet vaak de deur op het nachtslot te doen als ik wegga en er gebeurt nooit iets.

Roos: *(spat op)* Wat wil je daarmee zeggen? Dat het mijn eigen schuld is?

Richard: Nee, natuurlijk niet. *(hij kijkt verschrikt, weet zich niet goed een houding te geven)*

Roos: Dank je wel. Voor het eten. *(Richard begrijpt de hint. Hij staat op, grijpt willekeurig wat van zijn spullen bijeen en loopt naar de deur. Dan ziet hij de doos)*

Richard: Je hebt hem nog niet opengemaakt.

Roos: Ik weet wat er in zit.

Richard: O. *(hij keert zich af, de hand op de deurkruk)*

Roos: Mijn moeder belde vanmiddag. Ze zei: maar kindje, wat ben je ook onverstandig, waarom doe je toch niet wat voorzichtiger?

Richard: Allemachtig.

Roos: Precies.

Richard: Wat zei je?

Roos: Ik zei natuurlijk: hoezo voorzichtig, in mijn eigen huis. Ze had ook al een kaartje gestuurd. "Zorg goed voor jezelf, lieverd." *(cynisch lachje)* Ja, die kunst had ik beter moeten afkijken.

Richard: Is ze.... niet gekomen?

Roos: Nee. Het maakt niet uit. Ik red me prima.

Richard: *(aarzelt nog even, dan, alsof hij plotseling een ingeving krijgt)* Zou je 't prettig vinden als..... Wat zou je ervan vinden.....

Roos: *(ongeduldig)* Wat?

Richard: Sloten.

Roos: Hè?

Richard: Als ik nou eens betere sloten op je deur zette. *(met groeiend enthousiasme)* En op de balkondeur. Grendels. Dievenklauwen. Hè? Wat zeg je daarvan.

Roos: *(cynisch)* Aangeboden: buurman met twee rechterhanden, in

zeer goede staat verkerend. Kan volmaakt koken en verricht alle gewenste en ongewenste klusjes.

Richard: Sorry. Ik dacht dat je je dan veiliger zou voelen.

Roos: Ja. Misschien wel.

Richard: Vind je 't dan goed dat, ik bedoel: zal ik dan.... ik heb zoiets wel vaker gedaan, wil je dat ik....

Roos: *(moe)* Doe maar.

Richard: Goed. Ik zal overal voor zorgen. Denk er maar niet meer over na, het komt voor elkaar. *(Roos knikt. Hij verdwijnt stilletjes en trekt de deur zacht achter zich dicht. Roos laat haar hoofd in haar handen zinken)*

SCÈNE 3

Een dag later, de vroege avond. De doos is verplaatst en staat nu naast de bank, nog steeds dicht. Richard is aan het klussen. Roos kijkt van een afstandje toe. Ze ziet er veel verzorgder uit nu, een kort, wijdvallend rokje en een glanzende, effen bloes. Niet chic, eerder opvallend. Er zit inmiddels een ketting op de deur, Richard draait de laatste schroef aan.

Richard: Zo, dat zit. Nu de balkondeur.

Roos: Je hebt er toch al dievenklauwen ingezet?

Richard: Ik dacht dat je ook een grendel wilde. Maar als jij het zo goed vindt.....

Roos: Nee, graag.

Richard: Oké.

Roos: Ik zal het je allemaal terugbetalen.

Richard: Niks daarvan.

Roos: Hoor eens, dat wil ik niet.

Richard: Een vriendendienst.

Roos: *(afwerend)* We kennen elkaar net.

Richard: Ook goed. Ik dacht gewoon: een cadeautje. Zodat jij je veilig voelt.

Roos: Ik weet niet of ik me hier ooit weer veilig zal voelen.

Richard: Roos... als je bang bent... je mag me altijd bellen. Ook op mijn werk.

Roos: Ik denk niet dat dat nodig is.

Richard: Nee. Maar áls. *(hij pakt een pen en zoekt iets om het nummer op te schrijven, schrijft het dan maar op de doos van Selektvracht en geeft er zelfvoldaan een klap op als de nummers er staan)* O.... sorry.

Roos: Geeft niet. Het kan niet stuk.

Richard: Nee?

Roos: Van mijn moeder. Een jas. Ze stuurt er elk jaar een.

Richard: Wat zul jij een boel jassen hebben.

Roos: Nee. Ik geef ze weg. Ik draag ze toch niet.

Richard: O. *(nieuwsgierig)* Laat 'es zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto